

Pas, som kræver mange Omstændigheder for at blive antaget, og jeg tænker, man kan blive ekspederet ud af Rusland meget hurtigt uden noget som helst andet Grundlag end den siddende Regerings Mening, som kan være rigtig eller urigtig. Alt dette vil vi bort fra, vi vil bort fra al Vilkaarlighed, al Tilfældighed. En Justitsminister skal ikke have den Ret, som den højtærede Justitsminister nu kræver ogsaa for sine Efterfølgere. Maaske tror den højtærede Minister, at han vil blive siddende evigt. Jeg tror, Tiden vi vise, at han tager fejl. For de andre begriber jeg ikke, at Ministeren er saa interesseret. Landet har ikke lidt nogen som helst Skade ved, at de fremmede havde denne Ret. Vis et Eksempel derpaa, jeg ved ikke, at der kan anføres et saadant, jeg ved ikke af, at vi i de 50 Aar, i hvilke Loven har bestaaet, har rejst en Proces mod fremmede, som kunde godtgøre det ønskelige i, at man havde haft en Udvisningsmyndighed.

Jeg tror, at jeg hermed kan forlade den højtærede Minister, og da jeg i Virkeligheden aldeles ikke vil gaa imod denne midlertidige Lovgivning, og da jeg i og for sig mener, at det ikke er noget politisk Spørgsmaal, og at det ikke er umuligt, at Regeringen og Oppositionen kan blive enige, vilde jeg ønske, at Ministeren vilde stille sig saaledes i det kommende Udvalg, at en Forhandling med ham kan blive mulig. Jeg har ikke det mindste imod at føre en saadan og er altid villig til en Forhandling ogsaa med en Regering, som jeg ikke paa nogen Maade er politisk enig med. Men hvis Ministeren foretrækker at tvinge sit Lovforslag igennem, maa man jo finde sig deri og saa haabe, at der en Gang kommer en Regering og en Rigsdag, der atter gør Ende paa den Bestemmelse, som nu søges paatvunget Rigsdagen.

Johannes Jensen: Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger til de to ærede Ordførere, der har gjort Indvendinger mod det foreliggende Lovforslag, og jeg vil begynde med at gøre en Bemærkning i Anledning af de Indvendinger, der er fremsat mod Lovforslagets sproglige Affattelse. Jeg hører til dem, der er meget lydhøre overfor Indvendinger imod og Kritik af Lovforslagenes Sprog, og jeg har derfor med Opmærksomhed lyttet til de Indvendinger, der er fremsat baade af det ærede 13de tingvalgte Medlem (Martin Olsen) og det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes). Det ærede 13de tingvalgte Medlem hævdede, at Udtrykket „Rejsende ved Ankomsten

her til Landet“ kunde misforstaas. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret deri. Ikke blot har dette Udtryk, saaledes som den højtærede Minister gjorde opmærksom paa, sproglig Berettigelse gennem tidligere Love, men om Folk, som har fast Bopæl her i Landet, hvad enten de er Danske eller Udlændinge, bruger man ikke, fordi de har været ude, det Udtryk, at de kommer rejsende til Landet; de vender tilbage til deres Hjem, og de kan derfor absolut ikke høre ind under dem, som man har tænkt paa ved dette Udtryk. Det ærede 18de tingvalgte Medlem gjorde Indvending mod Udtrykket Taterere, og vi hørte i Gaar, at det ærede Medlem i denne Forbindelse omtalte Natmandsfolkene, som vi tidligere havde her i Landet, og gjorde opmærksom paa, at man i sin Tid havde ment, at de var af Taterslæggt, men senere var kommet til den Opfattelse, at det ikke var Tilfældet. Sandheden ligger formentlig midt imellem: det store Flertal af dem, vi her i Landet kalder Natmandsfolk, var vistnok Danske eller Tyske, blandet med Zigeunere. Nu er hele denne Slægt formentlig uddød eller saaledes blandet med Befolkningen, at de efter min Mening ikke kan komme i Betragtning her. Vistnok den sidste af Natmandsfolkene, den saakaldte Kælling-Kaspar, døde i Efteraaret, og allerede for 20 Aar siden var der en Forfatter, som skrev om de sidste Natmandsfolk i Vendsyssel. Jeg mener, at der ikke kan være Tvivl om, at Taterere i denne Forbindelse betyder Zigeunere, og at det ikke kan være vanskeligt at kende Zigeunerne, naar de vil ind her i Landet; jeg tror derfor heller ikke, at det ærede 18de landstingsvalgte Medlem har Ret i sine Indvendinger imod dette Udtryk.

Dernæst vil jeg gerne sige til det ærede 18de tingvalgte Medlem, at det forekommer mig, at han i Gaar fremsatte nogle modstridende Udtalelser. Det ærede Medlem begyndte med at bebrejde Ministeren, at denne ikke, som det var hans parlamentariske Pligt, havde efterkommet den Opfordring, som Folketinget i Fjor havde rettet til ham om at komme til en permanent Lovgivning paa dette Omraade, og da det ærede Medlem var færdig med sin Anklage i den Henseende, vendte han om og hævdede, at det foreliggende Lovforslag var et Forslag om en permanent Ordning. Begge Dele kan ikke være rigtige. Hvis det foreliggende Lovforslag er tænkt at skulle være eller er et Lovforslag, som gør denne Ordning permanent, har Ministeren efterkommet Folketingets